

مردم

اردگان مرکزی حزب توده ایران

نگاهی به بودجه سال ۱۳۵۶

لایحه بودجه سال ۱۳۵۶ تا تأخیر بسیار فراوان جاری برای تصویب در اختیار مجلس گذارده شد تاخیر نتیجه تجدید نظری بود که بعلت نرآمدن نفت در ثلث اول ماه ژانویه، میبایست تنظیمی بعمل آید. هوبدا در حالیکه در برابر نکاسی خیر نگاران، مانند همیشه، کیفیت خود ست بلند کرده بود، اعتراف کرد که این بار سبکتر از همیشه است. ولی در گزارش خود، بدون آنکه به سبکی کیفی اشاره کند، تر شدن وزن در آمد های غیر نفتی بودجه را یا از وابستگی یک جانبه امور مالی دولت به نفت میبکاهد، یکی دیگر از موفقیتهای واقتصادات بود، البته زیر فرماندهی شاهنشاه، اعلام نمود. بر سی این بودجه از عهده نوشته کوتاهی نم و خارج است. پایبندی ما اینجا فقط به آنکه در باره آن بسنده میکنیم:

چگونگی استفاده از این درآمد است. دولت در بودجه تنظیمی (پیش از تجدید نظر) میزان صادرات روزانه نفت را ۵٫۳ میلیون بشکه پیش بینی کرده بود. ولی پس از این پیش بینی، کاسته شدن از میزان صادرات نفت، این گمان را در رژیم تقویت نمود که انحصارها از خرید این مقدار نفت خود داری خواهند کرد و لذا در پیش بینی خود تجدید نظر کرد و میزان صادرات احتمالی نفت را ۶٫۶ میلیون بشکه تعیین نمود. اگر این کاهش تحویلی و در عین حال احتمالی صادرات نفت نبود، سهم درآمد نفت در بودجه یا تغییری نمیکرد و یا کاهش بلز هم جزئی تری داشت. اینکه ما روی احتمال کاهش صادرات نفت تکیه میکنیم دو دلیل دارد. اولاً، نمیتوان وضع خاصی را که در ده روز و حتی تمام ماه ژانویه پیش آمد، پایه یک گرایش حتمی برای تمام سال ۱۳۵۶ قرار داد. ثانیاً احتمال افزایش صدور نفت در سال ۱۳۵۶ چندان بی پایه نیست، زیرا با اینکه میزان صادرات نفت ایران در ژانویه کمتر از میزان پیش بینی بود، در ماه فوریه این صادرات به حدود ۵٫۹ میلیون بشکه در روز رسید که نه تنها ۳۰٪ در صد بیش از ماه ژانویه، بلکه حتی حدود ۳۰٪ در صد بیش از ماه مشابه سال قبل بود و از رقم پیش بینی شده در بودجه پیش از تجدید نظر هم تجاوز کرد (خرید کنسرسیوم نیز در ماه فوریه ۳۴٪ در صد بیش از ژانویه و ۲۶٪ در صد بیش از ماه مشابه سال قبل بود). اگر وضع بهین نحو پیش رود، سهم درآمد نفت در مجموع در آمد های دولت نه فقط کاهش نخواهد یافت، بلکه احتمالاً بیشتر خواهد شد. بهر حال، قطع نظر از اینکه میزان صادرات نفت ایران کاهش یا افزایش یابد، این واقعیت که چگونه سرزودت بودجه و اقتصاد کشور در گرو در آمد نفت، بالتجربه، مستغوش پایزها و سیاست های دول امریالیستی و انحصار های نفتی است، بجای خود باقی خواهد ماند. فراموش نکنیم که نفت بیش از ۷۰٪ در صد در آمد دولت و حدود ۴۰٪ در صد در آمد ملی مرا تشکیل میدهد. در تغییر ترکیب در آمد های دولت، در لایحه، نه فقط کاهش میزان در آمد نفت، بلکه افزایش در آمد های غیر نفتی، بخصوص مالیاتها، نیز مؤثر بوده است. میزان مالیاتها از ۳۱۳ میلیارد ریال در سال ۱۳۵۵ به ۴۲۰٫۸ میلیارد ریال در سال ۱۳۵۶ یا بیش از ۳۴٪ در صد افزایش خواهد یافت و سهم آن از ۱۷٪ در صد به ۲۱٫۷٪ در صد در آمد های عمومی دولت بالغ خواهد شد. دولت این تغییر را نیز یکی از پیروزیهای خود جلوه میدهد. ولی این افزایش در آمد های مالیاتی نه به حساب تروتمندان، بلکه بطور عمده بحساب توده و زمشکس بدست خواهد آمد. از ۱۰۷٫۸ میلیارد ریال افزایش مالیاتها ۸۲٫۳ میلیارد ریال یا ۷۷٪ در صد را مالیاتهای غیر مستقیم و مالیات بر حقوق و دستمزد تشکیل میدهد. با اینکه افزایش نسبتاً قابل دیناله در صفحه ۲

تمام زندانیان سیاسی باید آزاد شوند

خانواده های خود باز گشته اند. ولی واقعیت آنست رژیمی که محصول کودتای ۲۸ مرداد و ساخته دست سازمانهای جاسوسی امریکا و انگلیس است، برای تحمیل خود مردم پستابایک رژیم ضد ملی و ضد دمکراتیک، طی موجودیت ۲۳ ساله خویش، سازمان جاسوسی ساواک و سر تیره های پلیس و ارتش را تکیه که خود قرار داده و همه مخالفین خود را در هر لباس و با هر عقیده سیاسی و اجتماعی، زندانی ساخته است. عده ای از یاز داشت شدگان در دادگاههای غیر قانونی نظامی محکوم و عده دیگری حتی بدون ارجاع پرونده آنها به دادگاه در فراموشخانه های شاه بسر میبرند. طبق مدارک متعدد

و از جمله نظر متفقهمه ناظران بین المللی، در رفتار بازندانین سیاسی ایران از مرحله بازداشت تا محکومیت، حتی ابتدائیترین موازین حقوق بشری رعایت نمیشود و زندانیان سیاسی هدف انتقام کشی، خشونت و بربریت رژیم قرار دارند. زندانیانی که نه به تشخیص قوانین معتبر داخلی و بین المللی، بلکه بموجب سرشت تیره کار و شریر بختیارها، نصبری ها و ثابنی ها و در اجراء اراده یک شاه مستبد زندانی شده اند، هیچ جرمی جز میهن پرستی و مردم دوستی ندارند و بهمین جهت افکار عمومی ایران و جهان، آزادی آنها را خواستار است. کهن ترین زندانی سیاسی جهان رفیق صفر هجرمانی دیناله در صفحه ۲

توطئه علیه اوپک، توطئه ایست دامنه دار

در شایعه پراکنی محافل امریالیستی علیه اوپک شریک است. در ریاض نیز مانند واشنگتن و لندن چنین قلمداد میکنند که گویا اوپک در حال از هم گسستگی و از هم پاشیدگی است.

آنچه بدان اشاره کردیم نشان میدهد که توطئه محافل امریالیستی بسردمداری امریالیسم امریکا و کارتل علیه کشور های نفت خیز در حال رشد، توطئه ای دامنه دار است. موضوع امریالیسم در این توطئه بر محاسبات منطقی اقتصادی و مالی که توجیه کننده زیان یک طرف و یا نفع طرف دیگر باشد، بنا گذاشته شده که بتوان با ارائه دلایل متقن بسود اوپک آنرا تغییر داد. امریالیسم و کارتل میخواهد ثروت نفت کشور های نفتخیز در حال رشد را غارت کند و به استثمار و تسلط خود بر صنایع و بازار گاتی جهانی نفت ادامه دهد. دولت عربستان سعودی، گرچه دولت یک کشور نفت خیز در حال رشد است ولی از آنجا که دولتی دست نداشته و ارتضعی است، بسود امریالیسم عمل میکند و مجری توطئه کارتل است. از اینرو ساده لوحی است اگر برخی زمامداران اوپک چنین پنداری داشته باشند که گویا با تصایح مشققلانه و پیشنهاد های مصالحه آمیز میتوانند توطئه امریالیسم و کارتل را خنثی سازند. این توطئه را فقط با مبارزه قاطع میتوان خنثی ساخت. باید گفت واقعیت اخیر برای آن دول عضو اوپک که روش قاطعی در حفظ منافع ملی خود در نفت داشته و دارند و واقعیت شگفته شده ایست. بر همین مبنا است که مثلا دولتهای الجزایر، عراق، لیبی و سپس نجریه و ونزوللا به اقدامات قاطعی در زمینه حفظ و امتیالی حقوق ملی در نفت در سالهای گذشته مبادرت ورزیده اند. در این کشور ها صنایع نفت ملی شده و قرار داد های امتیازی نفت لغو شده اند. همچنین در جهت جلوگیری از آسیب پذیری اقتصاد ملی و صنایع نفت در قبال تحریکات انحصارات نفتی اقدامات مهمی صورت گرفته است.

خود داری از انحصار بدنام سابقه تسلیماتی، اختصاص مبالغ عمده از درآمد نفت به اجرائی برنامه های اقتصادی و عمرانی، توجه برفع عقب ماندگی ها در زمینه های اجتماعی و نظایر اینها اقداماتی است که مثلا بدولت الجزایر امکان داده است تا حد زیادی از آسیب پذیری خود در مقابل توطئه امریالیسم و کارتل بکاهد. گذشته از اقدامات اساسی در داخل، استقرار پیوند های گسترده اقتصادی و فنی میان این کشورها و دول سوسیالیستی، بر ویژه در زمینه صنایع نفت، نظیر آنچه در جمهوری عراق صورت گرفته، عوامل عمده ای هستند که به این دولتها امکان داده است تا از منافع ملی خود در نفت با قاطعیت دفاع کنند و امتیالی حقوق ملی در نفت را از قوه بغل فر آورند. این نوع اقدامات همچنین بملول ملی و مترقی عضو دیناله در صفحه ۲

امتناع دولت عربستان سعودی از پذیرش پیشنهاد همگامی با اکثریت اعضاء اوپک در مسئله افزایش قیمت های نفت نشأت میدهد که توطئه امریالیسم و کارتل بین المللی نفت علیه کشور های نفتخیز در حال رشد، توطئه ای دامنه دار است.

ماه گذشته وزیر نفت قطر بنمایندگی از جانب اکثریت اعضاء اوپک پیشنهاد مصالحه آمیزی را بدولت عربستان سعودی ارائه داد. مساحصل این پیشنهاد آن بود که در صورتیکه دولت سعودی با قبول افزایش قیمتهای نفت بمیزان ۱۰٪ در صد از اول ژانویه، به تصمیم اکثریت اعضاء اوپک پیوندد، متقابلاً اینان اجراء تصمیم افزایش پنج در صد دیگر به قیمت های نفت را که طبق تصمیم کنفرانس دوحه می بایست از اول ژوئیه با اجرا گذاشته شود، متوقف ساخته و آنرا به ژانویه سال بعد موکول خواهند نمود.

بنظر می رسد پیشنهاد فوق نمایانست جای هیچ گونه تردیدی در قبول آن از جانب دو عضو اوپک، یعنی عربستان سعودی و امارات متحده عرب (که در کنفرانس دوحه راه تفرقه آوری در پیش گرفتند) باقی گذاشته باشد. این پیشنهاد اولاً متضمن تحکیم اتحاد اوپک است، بسود همه، منجمله دو کشور اخیر عضو اوپک میباشد. ثانیاً پیشنهاد مزبور قبل از همه بسود دولت عربستان سعودی است؛ زیرا قبول آن باعث میشود دو میلیارد دلاری که از بلیت تفاوت در افزایش قیمت نفت هم اکنون از جانب «آرامکو» تصاحب میشود، به درآمد دولت عربستان سعودی اضافه گردد.

با وجود چنین مزایای آشکاری وزیر نفت عربستان سعودی پیشنهاد مصالحه اکثریت اوپک را رد نمود. دولت عربستان سعودی نه فقط کوششهایی را که منوجه تقویت اتحاد اوپک است بعنوان مختلف عقیم میگنارد، بلکه از ادامه تهدید افزایش بیرویه استخراج و صدور نفت بخارج نیز دست بردار نیست. علاوه دولت سعودی

نامه حزب توده ایران به کمیسیون حقوق بشر

عده کثیری از زندانیان سیاسی، از جمله اعضاء حزب ما، در شرایط وحشتناکی در زندانهای ایران بسر میبرند. بعضی از این زندانیان هم اکنون سالهایی فرازی است در زنداند. علی خلوری، عضو حزب توده ایران، مبارز و محقق پرس برجسته قریب ۱۳ سال است که در زندان است. صفر هجرمانی، عضو دیگر حزب ما، بیش از ۳۰ سال است که از آزادی محروم است. بنام حزب توده ایران، من توجه شما را به اوضاع کشورهای جلب میکنم. هیچ انسان آزادیخواهی نمیتواند در قبال وضعی که در ایران وجود دارد سکوت کند. من پیشنهاد میکنم، برای آنکه کمیسیون بتواند با اوضاع مشخص ایران آشنا شود و تحقیقات لازم در محل بعمل آورد و قدمتهای لازم را بر دارد، کمیسیون تحقیقی به ایران اعزام دارد. با احترامات: ایرج اسکندری دبیر اول کمیته مرکزی حزب توده ایران

تاج گل در پای مجسمه «بیاد خسرو روزبه»

روز ۱۴ بهمن بمناسبت روز شهیدان تاج گل بزرگی همراه با عکس ارانی، از جانب حزب توده ایران در پای مجسمه «بیاد روزبه»، گذاشته شد. در این مراسم شهردار فیاض رومانو نیز شرکت داشت.

نویسندگان و کارکنان مردم نرورز باستانی و جشن بهاری را به همه هموطنان عزیز، هواداران و رفقای حزبی صمیمانه شادباش میگویند. باشد که همبستگی مبارزان و تشدید پییکار مردم، روزرهای را نزدیک کند و شادی را در همه دلها نشانند.

زندان تازه مخفی

موفق خبر مودعی که از ایران رسیده است رژیم یک زندان مخفی و مجهز و دارای زم ترین وسایل ساخته است. کوشش پیکار میروم محل و حتی وجود زندان کاملاً مکتوم و مخفی نگاه داشته در ظاهر هدف ساواک آنست که زندانیانی که خطرناک، تشخیص میدهد باین خدمه ید مرگ منتقل کند و آنها را از دیدگان نچکاو هیئت های بین المللی که امکان در برای تحقیق وضع بایران بیابند دورنگاه د زندان تازه در کنار دهها زندان گر که در سالهای اخیر ساخته شده مسلماً مسؤول تازه ای از جنایات ده متشانه رژیم خواهد شد.

شایان توجه است که در همین ایام رژیم ایران زندان مخفی تازه ای میسازد، شیلی نیز از وجود زندان فنادید شده های میسرند! این شیوه ساختن زندان مخفی ای زندانیان مخصوص، و ایجاد د کوراسیون ناهای «نادی» برای نشان دادن بهارجیان سی از زمان هیتر متداول بوده است. هارات اخیر فرح پهلوی به روزنامه نگار زچی دربار امکان یازدید از زندانهای ایران، بین مانور ها مربوط است.

